

- 2) Artykuł 110 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002 należy interpretować w ten sposób, że klauzula „naprawy” zawarta w tym artykule uzależnia wyłączenie ochrony z tytułu wzoru wspólnotowego w odniesieniu do wzoru, który stanowi część składową produktu złożonego wykorzystywaną do umożliwienia naprawy tego produktu złożonego w celu przywrócenia mu jego pierwotnego wyglądu, od przesłanki, że część zamienna ma wygląd identyczny z wyglądem części pierwotnie zastosowanej w produkcie złożonym w momencie jego wprowadzenia do obrotu.
- 3) Artykuł 110 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002 należy interpretować w ten sposób, że dla możliwości powołania się na klauzulę „naprawy” zawartą w tym przepisie, producent lub sprzedawca części składowej produktu złożonego mają obowiązek zachowania należytej staranności w zakresie przestrzegania przez użytkowników na dalszym etapie łańcucha dostaw warunków nałożonych przez ten przepis.

⁽¹⁾ Dz.U. C 371 z 10.10.2016.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 20 grudnia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Bolzano – Włochy) – Sabine Simma Federspiel / Provincia autonoma di Bolzano; Equitalia Nord SpA

(Sprawa C-419/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Swoboda przedsiębiorczości i swobodny przepływ pracowników — Artykuły 45 i 49 TFUE — Wzajemne uznawanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji lekarskich — Dyrektywy 75/363/EWG i 93/16/EWG — Wynagrodzenie lekarzy w trakcie szkolenia specjalizacyjnego)

(2018/C 072/24)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Bolzano

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sabine Simma Federspiel

Strona pozwana: Provincia autonoma di Bolzano, Equitalia Nord SpA

Sentencja

- 1) Wykładni art. 2 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 75/363/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r., dotyczącej koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie działalności lekarzy, w brzmieniu ustalonym dyrektywą Rady 82/76/EWG z dnia 26 stycznia 1982 r., oraz art. 24 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 93/16/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. mającej na celu ułatwienie swobodnego przepływu lekarzy i wzajemnego uznawania ich dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, należy dokonywać w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego takiemu jak uregulowanie rozpatrywane w postępowaniu głównym, zgodnie z którym przyznanie krajowego stypendium zapewniającego finansowanie odbywającego się w innym państwie członkowskim szkolenia prowadzącego do uzyskania tytułu lekarza specjalisty uzależnione jest od zobowiązania się lekarza będącego beneficjentem takiego stypendium do wykonywania działalności zawodowej w tym pierwszym państwie członkowskim przez 5 lat w okresie 10 lat od uzyskania specjalizacji albo, w przeciwnym wypadku, do zwrotu do 70 % kwoty otrzymanego stypendium, wraz z odsetkami.
- 2) Wykładni art. 45 i 49 TFUE należy dokonywać w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego takiemu jak uregulowanie rozpatrywane w postępowaniu głównym, zgodnie z którym przyznanie krajowego stypendium zapewniającego finansowanie odbywającego się w innym państwie członkowskim szkolenia prowadzącego do uzyskania tytułu lekarza specjalisty uzależnione jest od zobowiązania się lekarza będącego beneficjentem takiego stypendium do wykonywania działalności zawodowej w tym pierwszym państwie członkowskim przez 5 lat w okresie 10 lat od uzyskania specjalizacji albo, w przeciwnym wypadku, do zwrotu do 70 % kwoty otrzymanego stypendium, wraz z odsetkami, chyba że środki przewidziane w tym uregulowaniu w rzeczywistości nie przyczyniają się do realizacji celów ochrony zdrowia publicznego oraz równowagi finansowej systemu zabezpieczenia społecznego oraz wykraczają poza to, co jest w tej mierze niezbędne, czego ustalenie należy do sądu krajowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 392 z 14.10.2016.